

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen		v upravnishtvu prejemani:	
celo leto K 24—	celo leto K 22—	pol leta 12—	pol leta 11—
četrt leta 6—	četrt leta 5.50	na mesec 2—	na mesec 1.90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljova ulica št. 5, (v pritiščju levo), telefon št. 34.

Iskajna vsak dan zvečer izvenoma nedelje in praznika.

Inserati veljajo: petstopenjska četrt vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.	
Upravnishtvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.	
Poznamena številka velja 10 vinarjev.	
Na pismena naročila brez istodobne vpostavitve naročnine se ne ozira. Narodna tiskarna telefon št. 85.	

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:		za Nemčijo:	
celo leto K 25—	celo leto K 28—	pol leta 13—	pol leta 11—
četrt leta 6.50	četrt leta 5.50	na mesec 2.30	na mesec 1.90
		za Ameriko in vse druge dežele:	
		celo leto K 30—	

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znakna Upravnishtvu: Knafljova ulica št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85

Slovinci v Belgradu.

(Pozdravni članki srbskih listov. — Sprejem Slovencev. — Govor župana Glavinica. — Slavnostna akademija. — Na grobu Vele Nigrinove. — Koncert v gledališču. — Banket na čast Slovencev. — Izlet v Smederevo. — Slovenci v kraljevem dvoru. — V Topčideru. — Ljudska veselica na Kalimegdanu. — Slovenci gostje srbskih častnikov.)

V soboto popoldne je bil javni prihod slovenskih izletnikov v Belgrad. Mesto se je obleklo v slavnostno obleko. Vsi srbski listi brez izjeme so priobčili ta dan uvodnike, v katerih poudarjajo važnost in pomenu slovenskega izleta in pozdravljajo v navdušenih besedah slovenske goste.

Najbolj navdušeno je pozdravila Slovence »Politika«, a tudi ostali listi so priobčili nič manj oduševljene članke v pozdrav Slovencev.

Tako je pisal »Trgovinski Glasnik« na uvodnem mestu med drugim: »Brate Slovence sprejemamo s tem večjo ljubeznijo, ker so s svojo borbo proti grabljevitemu tujinstvu popolnoma zasužili, da bodo vsem Slovonom sijajen pogled rodoljubja, vztrajnosti in poštovitosti. Na Slovence pritiskajo s severa oholi Nemci, z zapada in juga jih odričajo od njihovega morja Italijani, a vendar se Slovenci med tema silnima pritiskoma vedno uspešneje drže in napredujejo, da si jih neustajajo pomožna sredstva številne množice in prirodnega bogatstva.«

Ali nas Srbe spajajo z brati Slovenci še posebne vezi ljubezni in zahvalnosti... Kopitar, Vuk Karadžić, Miklošič — to so tri slavna imena, ki nerazdvojno vežejo srbski in slovenski narod. Pod ponosnim okriljem teh slavni imen in skupnih spominov mi pozdravljamo prihod Kopitarjevih in Miklošičevih rojakov v globokem prepričanju, da se bodo vedno krepkeje razvijale in ojačevale bratske vezi, ki so jih Kopitar, Vuk in Miklošič zasnovali. Dobro nam došli, bratje Slovenci, živeli!»

»Novo Vreme« je pisalo v uvodniku med drugim to-le: »Došli so nam v goste najmanjši ali najsimpatičnejši izmed jugoslovanskih plemen — Slovenci. Vsi mi ostali odkrito in brez zaviljivosti priznavamo bratom Slovencev, da so kot narod najsimpatičnejši med nami. Nič se ne bo čutil razburjenega vsled tega priznanja in nič se ne

bo niti poskušal, da bi rekel, da to ni res... Prihod Slovencev je bil napovedan opoldne. Že ob enajstih se je zbrala v pristanišču nepregledna množica, ki je nestrpljivo čakala prihoda gostov. Novi parnik srbskega parobrodnega društva »Vardar«, okičen z zelenjem in nebrojnimi zastavicami, je odplul v Zemun, da sprejme na krov slovenske izletnike. Na krovu je bila godba kraljeve garde in belgradski odbor za sprejem Slovencev, na čelu mu profesor Rista Odavič s tajnikom dr. Župančičem.

Dasi je prišla vest, da ima vlak, s katerim se vozijo Slovenci, 40 minut zamude, vendar je množica zbrana v pristanišču, vztrajala na mestu in se ni razšla. Ko je prišlo telefonsko obvestilo, da so Slovenci dospeli v Zemun, je nastalo med občinstvom splošno vznícenje in vse je napeto pričakovalo, da se Slovenci pojavijo na nasprotni obali. Toda gostov le ni bilo in ni bilo. Zadržala so jih na kolodvoru zemunska hrvaška in srbska narodna društva, ki so jih prišla pozdraviti. Bilo je že skoro popoldne, ko je »Vardar« odrazil od zemunske obale. Med zvoki narodne himne »Naprej zastava Slave« je parnik končno priplul v luko.

S trdnjave so grmeli topovi Slovencev v pozdrav, občinstvo pa je mahalo s klobuki in roboi ter navdušeno klicalo: »Živeli Slovenci!»

Na mostičku, postlanem s travo in okrašenem z zelenjem, je stal mestni občinski odbor, na čelu mu župan Kosta Glavinic.

Ko se je navdušenje nekoliko poglelo, je imel župan Glavinic ta-le pozdravni govor: »Sestre Slovence, bratje Slovenci! Prihod vaš v našo sredino je napolnil srca vseh meščanov srbske prestolnice z nepopisnim veseljem. Veliko in malo, vse, kar srbsko in slovansko misli in čuti v Belgradu, se raduje in veseli, da vas more pozdraviti. A evo, zakaj. Srbski narod tako v kraljevini, kakor izven nje je imel v svoji prošlosti srečne in težke dneve, a bilo je več težkih kakor srečnih. Bili so trenotki, ko je bil srbski narod na robu obupa, ko so ga vsi zapuščali.

Ali tudi takrat je imel enega zvestega prijatelja, ki je preziral oče vse svoje nevolje in opasnosti, ki so mu pretile, vedno čvrsto stal ramo ob ramo ob strani srbskega naroda, čuteč srbsko nesrečo za svojo nesrečo. Ta veliki, čvrsti, iskreni in neomahljivi prijatelj srbski, to ste bili vi, bratje in sestre Slovenci!

A kaki in koliki ste nam prijatelji, dokazujete s tem svojim današnjim posetom v Belgradu. Zbog tega bošče razumeli vso našo radost in srečo, da vam moremo ob prvem koraku vašem na svobodna tla kraljevine Srbije vzklikniti v imenu belgradskega prebivalstva: Dobro nam došle drage in mile sestre naše, dobro nam došli dragi in mili bratje.»

Na županov govor so zadonele navdušeni živjo-klicii. V imenu Slovencev se je za sprejem in pozdrav zahvalil državni poslanec Alojzij Štrekclj. Njegov govor je bil kratek in presrčen. Rekel je, da je ljubezen Slovencev do bratskega naroda srbskega tako velika, da je premagala vse ovire in zapreke in da se tudi ni vstrašila raznih groženj. Kri ni voda in krvne vezi se ne dajo odpraviti niti s pretnjami in grožnjami.

Slovenci so prišli v goste srbske mu narodu, da mu dejanski pokažejo svojo ljubezen in da si v objemu svojih rodni bratov naberejo novih sil v teški svoji borbi. Govornik je končal svoja izjavljanja z vzklikom: naj živi srbski narod, naj se razvija in krepi kulturno edinstvo med Srbi in Slovenci.»

Po Štrekcljevem govoru so priredili Srbi Slovencev tako navdušene ovacije, kakršnih še niso videli — to je enodušna sodba vseh slovenskih izletnikov.

Župan Glavinic je na to podal roko gospe dr. Tavčarjevi ter jo peljal v ekvipažo, zanjo pripravljeno. Izletniki so v spredu odšli v mesto, povsodi navdušeno pozdravljeni od neštete množice, zbrane po ulicah.

V nedeljo dopoldne ob 9. je bila v »Gračanski kazini« na čast Slovencev slavnostna akademija. Udeležili so se polnoštevilno vsi Slovenci. Otvoril jo je rektor srbskega vseučilišča Sava Urošević. V svojem govoru je v vznesenih besedah proslavljal slovenski narod, njegov idealizem, slikal v živih barvah zasluge, ki so si jih pridobili Slovenci za kulturno edinstvo jugoslovanskih plemen, ter poudarjal veliko važnost bratskih sestankov med posamnimi narodi jugoslovanskimi.

V imenu Slovencev je govoril predsednik »Ljubljanskega Zvona« dr. Švigelj. Govoril je o kulturnih vezeh, ki vežejo srbski in slovenski narod, in o načinu, kako se naj te vezi še poglobijo. Njegov govor je izževal buren aplavz.

Na to je imel akademsko predavanje naš rojak pristav »Narodnega

Muzeja« v Belgradu dr. Niko Županić o jugoslovanskem problemu.

V svojem predavanju je dokazoval sličnost slovenskega in srbskega jezika ter izvajal iz tega, kako mora biti srbski in slovenski jezik enako mil in drag vsakemu Slovincu in vsakemu Srbu. Koncem svojega predavanja je naslikal veliko in sijajno bodočnost jugoslovanskih plemen, ki jih bo kultura dovela do idealnega edinstva, katerega ne morejo preprečiti niti politične niti državne meje. Županićev govor je bil sprejet z navdušenim ploskanjem.

Na to je upravitelj narodnega gledališča, Milorad Gavrilović z umetniško dovršenostjo recitiral posamne slovenske pesmi v srbskem prevodu, v originalu pa Askerčevu »Srbsko dekle«. Ti recitati so napravili nepopisen vtisk na srbsko občinstvo.

Popoldne ob 5. so Slovenci posetili grob svoje rojakinje Vele Nigrinove. Na pokopališču je bilo zbrana na tisoče belgradskega občinstva. Na grob je položilo pevsko društvo »Ljubljanski Zvon« vences svežih rož s slovensko trobojnico. Cerkevni obred je opravił župnik Milošević ob asistencii 14 svečnikov. Koncem obreda so zapeli belgradski pevci prekrasno in ginjaivo pesem »Večnaja pamjat«, peveci »Ljubljanskega Zvona« pa žalostinko »Na grobeh« in »Nad zvezdami«. Na to je stopil pred gomilo upravitelj narodnega gledališča ter z govorniško elokvenco slavil veliko pokojnico. Svoj govor je končal tako-le: »Vela Nigrinova, ki smo te nedavno položili v to gomilo in te zasuli s črno prstjo, smo ti zaželeli, da bi ti bila lahka srbska naša zemlja. Danes ti je srbska zemlja lažja, ker jo zalivajo gorke solze tvojih bratov in sester, gorke solze slovenske! A iz teh solza, ki rose danes tvojo gomilo, vznikla bo še ena mladika bratske ljubezni, silna, bujna in zelena, a koren njen bo v tvoji duši, v tvoji topli slovenski duši, ki je umela tako zelo ljubiti oba plemena — ono, iz katerega je izrasla in ono, kateremu je s toliko udanostjo služila. Večen spomin in slava Veli Nigrinovi! Peveci so na to še zapeli kritično pesmi »Blagor ji«. Potem je nastala tišina in slišalo se je samo pridušeno ihtenje. Ni bilo očesa, ki bi ostalo suho... Slovenci, na čelu jim g. dr. Tavčarjeva so se po vrsti poslovlili od gomile ter po-

ložili nanjo svoje posetnice.

Ko so se izletniki vračali v mesto, jih je eden izmed najuglednejših belgradskih meščanov, veletržec Marko Vuletić povabil na Kolarčev vrt, kjer jih je pogostil z znano srbsko gostoljubnostjo.

Zvečer je bil koncert v »Narodnem gledališču«. Gledališče je bilo do zadnjega kotička razprodano, a razprodalo bi se bilo še najmanj dvakrat toliko vstopnic, ako bi bile na razpolago, tako je zatrjeval belgradski odbor.

Koncert je uspel v vsakem oziru prekrasno. O koncertu ne bomo izrekli svoje sodbe, damo besedo najodličnejšemu srbskemu listu »Politiki«, ki piše: »Koncert se je začel z Jenkovo pesmijo: »Što čutiš Srbije tužni«. Moški zbor »Zvonov« je zapel to najlepšo Jenkovo pesem s popolno preciznostjo, dovršenostjo in sigurnostjo pod spretnim vodstvom svojega mladega dirigenta. Ko je zbor na silen aplavz vsega gledališča še zapel divno slovensko narodno himno: »Naprej zastava Slave!«, je stopil pred publiko mlad in simpatični Lj. Iličić, član ljubljanske opere, Njegov lirski tenor je lep in močan. Siguren v vseh višinah, obvladuje Iličić vse tehniške težkoče v pesmi in je pel s polnim izrazom vsako izmed pies. Burno je pozdravljen po vsaki pesmi, da je moral poedine točke ponavljati. Za njim se je pojavila na odru krasna gospa Iva pl. Foedranspergova. Navdušeno pozdravljena pri prvi pojavi na pozornici je izzvala po vsaki pesmi, ki jo je zapela, oduševljen in frenetičen aplavz. Saj pa je tudi pela tako prekrasno in divno in s toliko sigurnostjo in dovršenostjo!

Na to se je vrstila pesem za pesmijo: moški zbor s pesmimi Iličića in gospe Foedranspergove, navdušeno pozdravljene, da se je gledališče treslo od aplavza. Navdušenje je doseglo vrhunec, ko je »Zvon« med entuziastičnimi vzkliki očarane publikе zapel svojo poslednjo pesem: »Slovenec sem...«

Po koncertu je bil na čast Slovencev banket na vrtu hotela »Imperial«. Priredila ga je mestna občina. Vrsto napitnic je otvoril župan Kosta Glavinic, ki je v vznesenih besedah pozdravljaval Slovence. Koncem svojega govora je omenil, da je poslal brzobjavni pozdrav slovenski rojak podpolkovnik Janko Vukaso- vović in da je belgradsko »Kolo srbskih sestara« izvolilo gospo dr.

LISTEK.

V Sofijo.

Piše dr. Ivan Lah.

(Dalje.)

V beli noči.

Prišel sem v Petrograd ob času belih noči. Ali poznate Dostojevskova povest »bele noči«? Prevedena je tudi na slovensko. Koncem majnika in v začetku junija so v Petrogradu bele noči. Solnce v njih sicer ne sije, toda noč je kakor dan. Nekateri ljudje ne ljubijo belih noči, ker v njih ni mogoče spati, jaz pa sem jih imel zelo rad. Za nas je to nekaj posebnega: luči ne potrebuješ, delaš lahko kar hočeš. O polnoči sem pisal pisma, potem sem še čital v postelji, vse brez luči. Tudi na ulicah je živahno. Ob desetih se niti ne čuti, da se bliža noč, ob enajstih je še vse, kakor popoldnevi. Bile so že zadnje bele noči, ko sem prišel v Petrograd, zato so bile že nekoliko megle. Rad sem hodil v teh belih nočeh in sem gledal njih življenje.

V Petrogradu imamo Slovenci nekaj svojih znancev in prijateljev. Mnogi iz njih poznajo našo zemljo, naš narod in se zanimajo za naš narodni položaj. Živi tam gospa Tatja-

na Ivanovna, prof. Pahnor, Kulakovski, Korš i. dr. Obiskal sem »Slovensko blagotv. Obščestvo«. V Zvenigorodski ulici št. 24 se nahajajo prostori tega društva. Seznanil sem se tam z g. Bahtinom, ki je funkcionar društva. Razkazal mi je prostore in knjižnice. Društvena knjižnica je precej velika, poleg nje je tudi češka, hrvaška, srbska in bolgarska knjižnica. Slovenske knjižnice ni. Druge knjižnice so namreč namenjene študentom in onim ljudem, ki se zanimajo za druge slovanske jezike. Slovenskih študentov seveda tu ni, vendar bi si želeli slovenskih knjig. Med raznimi predali leži nekaj Zbornikov »Slov. Matic«e, dva letnika »Zvona« in nekaj drugih knjig. Poleg »Slov. blagotv. Obščestva« je v Petrogradu tudi mlajše slovansko društvo »Obščestvo slovanske vzajemnosti«. Želeti bi bilo, da bi vsaj eno slovansko društvo imelo nekoliko popolno slovansko knjižnico in čitalnico in da bi bilo v njem shajališče vseh onih, ki se zanimajo za slovanska vprašanja, posebno bi bilo treba privabiti ono rusko študentstvo, ki se je udeležilo praškega shoda slov. napr. dijaštva. Na tako društvo bi se lahko obračali vsi oni, ki iz raznih slovanskih dežel potujejo po Rusiji, da bi spoznali zemljo in narod. V tem oziru bi bilo treba to ali ono

društvo spopolniti. To se bo gotovo tudi zgodilo v bodočnosti. Danes je vsak potnik, ki nima osebnih znancev, prepričan samemu sebi in mu je nemogoče pogledati v notranje življenje petrograjske družbe. Vsaka stavba zraste s tem, da ji napravijo inženirji plan, in po planu nalagajo delavci kamen na kamen, opeko na opeko, dokler ni stavba gotova. Ko bi delavec ne nalagal kamena na kamen, opeke na opeko, bi ne bilo stavbe nikdar; ostala bi na papirju. Ravno tako je z idejo. Svet ima mnogo lepih idej, toda treba je delavcev.

Sedela sva z gosp. Bahtinom v sobi »Slov. blagotv. Obščestva« in sva govorila. Po stenah vise poleg podob ruskega carja in carice častiljive podobe raznih ruskih slovancov, vmes je tudi Strossmayer, Jelčić, podobe iz srbske zgodovine itd. No, z gosp. Bahtinom sva govorila po vsem druge reči. On se zanima za pedagogiko. Ker sem se moral tudi jaz v zadnji dobi mnogo za njo zanimati, sva bila takoj v sredi pogovora. Gosp. Bahtin je bil profesor na vojnem učiteljski in se zanima pred vsem za mladinsko literaturo. Pozna dobro slovanski jezik in literaturo ter je izdal rusko »Slovensko antologijo« pod naslovom »Slovenski pesniki« (Petrograd 1. 1909.) Sicer je to skromna skrbka, tudi ne

popolnoma srečno zbrana, vendar je vsaj poskus. Gosp. Bahtin je izdal tudi nekaj drugih antologij. Prevedel je v ruščino Kvapilovo »Pampeliško« in je sam sestavil nekaj iger za otroke (snov je zajeta iz pravljic), kjer je porabil slovenske pesmi. Jaz sem se mu čudil, toda on mi je trdil, da za otroke ni lažjih in prijaznejših pesmi, kakor so slovenske narodne pesmi. Znano mi je, da se tudi v čeških šolah pojo nekatere naše narodne pesmi. Govorila sva torej z g. B. o raznih otroških pravljicah, igrah in pesmih. Na koncu me je povabil g. B., naj ga obiščem zvečer na njegovem domu, na Vasiljevskem otrovu. Obljubil sem, da pridem.

Ker je bila družina gospoda Buhtina že na letovišču, sva si sama napravila čaj in mi je razkazal svojo veliko biblioteko. Ima tam skoraj našo celo mladinsko literaturo, »Vrteec«, »Zvonček« in razne povesti za mladino, poleg tega ima vse narodne pesmi, kakor jih je izdala »Glasbena Matica« in drugi. Laneko leto so na nekem koncertu v Petrogradu peli v njegovem prevodu našo nar. pesem: »Slišala sem ptičko pet« in je zelo ugajala. Sploh g. B. pozna in ljubi našo narodno pesem in skuša s njo osvojiti Ruso. Zaradi nje ljubite in ljubimosti je šel predati otrokom tako, da bi se naj-

bolje zapomnili v igri. Gosp. Bahtin je skromen človek, no, jaz sem bil vesel, da sem se seznanil z njim. Videl sem pri njem mnogo, kar me je spominjalo na tihega delavca. V njegovi knjižnici se nahajajo poleg raznih pisateljev posebno knjige za otroke. Mene je to zanimalo, ker je naša mladinska literatura zelo zapuščena. Pregledal sem razne ruske mladinske časopise, pravljice, ilustracije, male knjižice. Tudi za mladinsko literaturo je na Ruskem dobro preskrbljeno. Nekatero ilustrirane izdaje so mi ugajale, ker so bile res navno otroške. Govorila sva z g. B. o tem, ali bi se ne mogle izdajati slovanske pravljice za mladino (ilustrirane) obenem v več jezikih. Tudi Čehi imajo zelo lepo mladinsko slovensko, posebno, kar se tiče ilustracij. Pri nas vlada v tem oziru prava mizerija. Nimamo ilustriranih izdaj niti svojih narodnih pravljic, niti drugih. Nekaj smo si jih izposodili od Nemcev za prvo silo — drugače pa nam zelo manjka mladinske literature, posebno ilustriranih pravljic, ki so najprimernejše in najpotrebnejše prvo čtivo za otroke. Izdaja ilustriranih slovanskih bajk za otroke, bi bila gotovo zelo hvalečna naloga za slovansko tiskarstvo, in mogoče to o tem pogovor v Sofiji.

Poleg tega imamo mladinsko litera-

Tavčarjevo na svojo častno članico, kar je imela srečnega spavala. V imenu Slovencev so se zahvaljevali gospa dr. Tavčarjeva, dr. Švigelj in P. Strel.

V ponedeljek zjutraj so se Slovenci peljali na krovu ladje »Sumadija« v Smederevo, mesto z znamenito, starodavno trdnjavo ob Znameni. Tu so bili Slovenci prav tako navdušeno sprejeti in bratsko pogosteni, kakor v Belgradu. Na banketu v hotelu »Laf« je gospa Banjić med oduševljenimi ovacijami gospe dr. Tavčarjevi naznanila, da jo je smederevsko »Kolo srbskih sestara« in »Društvo srbskih žena« izvolilo za svojo častno članico.

Popoldne je »Zvon« priredil parku koncert, ki ga je posetilo na tisoče publike.

Ko so se zvečer vračali Slovenci na krovu »Sumadije« v Belgrad, so raz trdnjave grmeli topovi.

V torek dopoldne so Slovenci prisostvovali vojaški paradi ob priliki godu kralja Petra. Ob 11. dopoldne so si ogledali kraljevski vrt, kjer jim je bil prirejen zajtrk.

Tu je prišel med nje prestolonaslednik Aleksander ter si dal po profesorju R. Odaviću predstaviti gospe dr. Tavčarjevo, dr. Švigelja, gospe Supancičevo, gđeno. Pipa Tavčarjevo in par drugih gospodov.

Z vsakim izmed teh se je prijazno razgovarjal. Na to je odgovoril še vsakega drugega, tretjega izmed Slovencev. Ko je odšel, so prinesli živorniki cigarete, s katerimi so bili počestveni gospodje. Na to so povabili Slovence v svojo sredo na dvoru zbrani častniki ter jim priredili škrekne ovacije. Ko so slovenski gostje zapuščali dvor, so jih častniki spremili do vrat, navdušeno jim klicajo: »Živeli Slovenci!»

Da bi Slovenci pri tej priliki poljubljali vojaško zastavo in klicali »živela Srbija, živela srbski kralj«, kakor poročta nek list, je tendenciozna, zlobno izmišljena neresnica, ki ima samo namen slovenske izletnike kompromitirati.

Takšne laži z odločnostjo zavračamo!

Popoldne so si slovenski gostje ogledali ljudsko slavstvo v Topčiderju ter prisostvovali slavi kraljevega imena. Tu je kralj Peter ogovoril tajnika »Ljubljanskega Zvona«, Zorka, s poslancom A. Strekljem pa se je razgovarjal dobre četiri ure.

Zvečer so se Slovenci udeležili ljudske veselice na Kalimegdanu, kjer je s par točkami nastopil »Ljubljanski Zvon«. Na to pa so bili gostje srbskih častnikov v »Oficirskem domu«. Tu je bila gospe dr. Tavčarjeva srbskih častnikov v »Oficirskem dostro-ogrskem poslaniku, grafu Forgaču.

Kralj je gospe dr. Tavčarjevo posebno odlikoval: ves čas se je pogovarjal z njo, kakor star prijatelj in končno otvoril z njo ples — srbsko kolo. Graf Forgač je vprašal gospe, ako ji Belgrad ugaja? Odgovorila je, da zelo in da samo obžaluje, da že preje ni poznala Belgrada, odslej pa da bo večkrat posetila to lepo in gostoljubno mesto...

V sredo popoldne so se Slovenci poslovili od Belgrada, oduševljeni od bratskega sprejema in naravnost kraljevske gostoljubnosti, s srcem, polnim prekipajočih čustev. Ostavili so Belgrad z zavestjo, da si je ideja jugoslov. kulturnega edinstva in srbsko - slovenskega bratstva pridobila najugodnejša tla v narodu srbskem. Ločili so se od srbske

ture ima g. B. v svoji knjižnici pedagoške revije v vseh slovanskih jezikih od čeških »Pedagog. Rozhledov« do hrvaškega »Napredka«. Je tu tudi nekoliko letopisov »slovenske »Solske Maticice«. Gosp. B. si je želel v svoji knjižnici imeti tudi »Popotnik«, da bi uredil tako nekako občo slovensko pedagoško knjižnico, ki bi se poleg lahko spopolnila in pomnožila ter tako postala nekaka podlaga »Slov. pedagoške knjižnice« v Petrogradu. Ta ideja mi je ugajala in je želeli, da bi iz nje nastala institucija, kakor je praški »Museum Komenského«. Gosp. B. je sodrudenik ruskega pedagoškega lista »Narodnoje Obrazovanec«. List je sicer namenjen državnim cerkvenim šolam, toda ni slab. Pregledal sem nekaj števil in sem našel v njem mnogo zanimivosti. List je večji in obsežnejši, nego naš »Popotnik«. Gosp. B. je parkrat pokušal spraviti liste v zameno. Toda od slovenske strani se menda ni hotelo. Poleg revije »Narodnoje Obrazovanec«, izhaja na Ruskem še nekoliko drugih pedagoških revij, kakor »Svobodnoje Vospitanije« (Svobodna šola) v Moskvi, ki širi posebno L. N. Tolstega nazore o šoli in vogoju, »Vjstnik Vospitanija« v Moskvi, Ruska škola (Petrograd), Pedagoški Listok, kot priloga »J. Rosija«. Vagoja je pri vsakem preporodu najvažnejše vprašanje, ni čudna, da je vagoja eno prvih vprašanj naše dobe in da je važna tudi v našem vprašanju.

prestonice v naši, da bi se človek imel priliko, posredovati srbske brate v svojem kulturnem središču, v beli Ljubljani.

Dnevne vesti.

† Takl se vedat! Klerikalna »Belehposta«, ki ima med svojimi sodrudeniki tudi slovenske klerikalne poslanice, je pisala, da namerava dr. Sustersič odnehati od obstrukcije. Mi smo to sabeležili brez komentara, kakor se sabeležijo take lajave. »Slovenčev« jesu vitje pa so jo zasukali in pravijo, da »Slov. Narod« dolži dr. Sustersiča, da hoče odnehati od obstrukcije. Taki so klerikalci vedno. Seveda se je pri ti priliki sopes obregnil ob dr. Ploja, češ, da on želi odnehati in da se je ob enem pobahal, da so in bodo v resničen boju samo klerikalci. Ker ve vsakdo, kako zvesto in lojalno je dr. Ploj izpolnjeval svoje dolžnosti tudi v obstrukciji, da si načeloma ni prijatelj te taktike, ta bo znal po vrednosti ceniti »Slovenčev« napad. Kar pa se tiče resnobe klerikalnega boja, naj »Slovenec« kar molči, saj čvčkajo že vrabci na katoliški tiskarni, da bi klerikalci takoj opustili obstrukcijo in prodali slovensko univerzo, če bi jim vlada sankcionirala v kranjskem deželnem zboru sprejete zakone. Taki so klerikalci pač vedno!

† Odločen boj proti vladi.« Glasilo klerikalne stranke dolži naprednjake, da jim je neljub »odločen boj proti vladi«. Ti šment ti! Naprednjakom naj bo boj neljub, tistim naprednjakom, ki jih vlada preganja in zatira na vse načine in z vsemi sredstvi, tudi z najhujšimi postavolomstvi, med tem ko gre klerikalcem povsod na roko. Treba je samo pogledati, kaj počenja Schwarz, pa se vidi, da imajo naprednjaki vse vzroke voditi boj proti vladi, klerikalci pa nobenih. Saj pa klerikalci tudi ne vodijo boja proti vladi, nego samo za še večje koncesije njihovi stranki.

† C. kr. avstrijsko nemško uradništvo nastopa v političnem oziru tako nasilno in izzivajoče proti Slovincem, da je res škandal za državo, ki plačuje tako strupeno in zagrizeno uradništvo. Ob priliki nemško-nacionalne slavnosti v Konjicah je slavnostni govornik, c. kr. davčni asistent Macotter, udrihal po Slovincih na način, ki se res nikakor ne prilega nemškemu uradniku, ki živi med Slovinci in ga združujejo slovenski davkoplačevalci. Če tako govori kak Momsen, je umljivo, ali da hoče iti c. kr. uradnik med pruske ubijalce, to je pa res neumljivo. In da ne namerava c. kr. davč. asistent Macotter nič drugega, kakor iti med ubijalce, to pričajo dovolj jasno njegove besede. Rekel je: »Gehrtz deutsches Volk! Mit der Hilfe unserer treuen Heimatsbrüder in Deutschland werden wir unseren Feind, der immer höher emporstiegt, vernichten.« — Vprašamo, kaj bi se zgodilo s slovenskim uradnikom, ki bi tako govoril napram Nemcem? Odgovor na to vprašanje je lahek. Vsakdanja skušnjava nas uči, da bi slovenskega uradnika, ki bi tako govoril, zapodili iz službe in zaprli kot človeštvu nevarnega hudodelca, nemški uradnik pa bo dobil za svoje dejanje pohvalo in bo hitreje avanziral.

† Tržaškega iredentovskega odvetnika izbrisali iz liste kazenskih zagovornikov. Tržaško deželno sodišče je administrativnim potom

izbrisal, izbrisal odvetnika dr. Pompeo Robbo iz liste zagovornikov v kazenskih sodbah. Ta dr. Robba je bil eden najboljših znanih zagovornikov tržaških. Iredentovski listi so delali sanj vedno prave amerikalne reklamo in jo moč veljal za zagovornika, kateremu ga ni para. Seveda se je pa poslušal tudi, sli-paraki arestov in v Trstu je bilo občno mnenje, da je uspehe tega laškega tuda pogostoma pripisovati krivem pričam. Valed tega je bil še pred leti suspendiran za šest mesecev. Zdad je dr. Robba v preiskavi zaradi zapoljevanja h krivemu pričevanju. Slučaj dr. Robba priča, kakšne razmere vladajo med tržaškimi Lahi, katerim ni niti justica več sveta. Kakšne ljudi bi šele vagojevala laška pravna fakulteta v Trstu?

† Promocija. Danes, v petek 15. t. m., je promoviral na graški univerzi doktorjem prava odvetniški kandidat g. Milan Korun. — Čestitamo!

† Iz sodno-pisarniške službe. Sodni kancelist Josip Mahorič v Ložu je imenovan za sodnega oficijala na dosedanem mestu.

† Odlikovanje. Višjemu revidentu Južne železnice Oskarju Szillichu se je priznala za njegovo zvesto 40letno službovanje častna svetinja.

— Umrl je včeraj učitelj v p. gospod Makso Ivanetič. N. v m. p!

— Umrla je snoči v Ljubljani stotnikova vdova, ga. Marija Zorič. N. v m. p!

Izlet v Vrta k otvoritvi Aljaževoga doma. Izletniki, ki se nameravajo odpeljati iz Ljubljane s sobotnimi večernimi vlaki, se opozarjajo, da vozi osebni vlak, ki odhaja z Ljubljane ob 10. uri 10 min. zvečer, do Trbižna in ne samo do Jesenice, kakor je označeno v večini voznih redov. Prenočišča se dobe tudi v Mojstrani in sicer: pri Josipu Zupanču poleg kolodvora, pri Smereu in hotelu »Triglav« v vasi, eventualno tudi v gostilnah Rabič, Požganc in Železnik. Peričnik je sedaj tako veličasten, kakor že mnogo let ne.

Avtomobilna poštna zveza med Metliko in Karlovcem. V soboto 16. t. m. začne voziti prvi poštni avtomobil med Metliko in Karlovcem, kar bo de za Belo Krajino gotovo velikega pomena, zlasti še radi osebnega prometa. Z avtomobilno poštno zvezo s Karlovcem bo vsaj deloma olahkočen promet s Hrvaško, ter bo de vendar enkrat odstranjena dolgoletna škandalozna poštna voznja, ki gotovo ni bila v čast gotovim višjim krogom. Belokranjci le z veseljem lahko pozdravijo ta korak, upati pa je, da ni to mogoče samo nagrada za železnico, ki naj bi Belo Krajino spajala z Dalmacijo, katero si pa ogrska vlada nič kaj preveč ne želi in jo bi najraje spravila iz dnevnega reda. Bolj jasno bo de govorila še bodočnost, zatorej pozor!

Pri plovodnji utonil. Polskava na Spodnjem Štajerskem je vsled velikih nalivov zelo narastla. Kmet Blaž Kustek iz Spodnje Poljskave je šel s svojim sinom čez potok. Pri tem sta oba padla v vodo. Sin se je rešil, 67letni oče je pa utonil.

Eksplozija na parniku »Peter Zrinski«. V sredo ob pol 8. zvečer je na pasazerskem parniku »Peter Zrinski« hrvatske parobrodne družbe, ki se je vračal iz Opatije, eksplodiral cilindar. Naestala je velika panika. Nek mimovozeč parnik Ungaro-Kroatike je vzel »Peter Zrinskega« s seboj na Reko.

Dražnaka drama v Trstu. Neke 32letna »Elvira« Urbanec, soproga Ivanova, stanujoča v ulici Giuseppe Gattari št. 52 v Trstu, je odšla radi neke rujne potrebe — kakor ona trdi — zjutraj od doma in pustila svojo pet mesecev staro hčerko Libero samo doma, misleča, da pride moč opoludne domov. — Slučaj je pa hotel, da je prišel mož šele zvečer domov in našel ubogo dete v zibelki napol mrtvo, deloma radi celodnevnega joka, deloma, ker jej mleko, katerega je našla mati v stekleničici ni zadostovalo. — Ivan Urbanec je poklical neko sosedo, ki je takoj tekla z napol onemoglim otrokom na zdravniško postajo, kjer so ji svetovali, naj gre z njim v bolnišnico. Ko je zvečer okoli osme ure prišla Urbančeva domov in isvedela, kaj je z malo Libero, je takoj tekla v bolnišnico, kjer je hotela iti k malemu detetu, ali niso je pustili, rekši, da je otrok tako slab, da ne sme nikdo k njemu. — Zdravnikom je povedala, da je morala zjutraj od doma, ker bi bila morala drugače radi goljufije neke tretje osebe plačati 120 K. Mati se je vsa jokajoča vračala domov brez deteta. — Drugo jutro, komaj da je napočil dan, je bila Urbančeva že zopet v bolnišnici, a povedali so ji, da je otrok malo poprej umrl. Sedaj se pa uboga žena ni dala več potolažiti, tako je jokala in tarnala. — Posledica otrokove smrti je bila, da je prišlo v Urbančevi družini do prepira, kateri je najbrže imel za posledico, da je obupana žena in mati šla v sredo okoli desete zjutraj vsa razburjena od doma na pomol Sv. Karla, kjer se je hotela vreči v morje, a k sreči se je spodtaknila ob veliki virigi nekega parknika in ob njej obtičala. Prisotni ljudje so jo prijeli ali jo le z največjo silo spravili v kočijo in odpeljali domov. Toda mož ni hotel o ženi nič več vedeti, kar jo je vnovič spravilo iz ravnotežja, da je pričela, med groznim kričanjem trgati obleko, puliti lasje in biti z glavom ob zid, tako, da so morali poklicati policijo, ki je nesrečnico med groznim krikom spravila na zdravniško postajo, kjer so jo obvezali, a videči, da je abnormalna, so je poslali v bolnišnico v oddelek za opazovanje umobolnih.

Zasebna laška gimnazija v Pulju je, kakor smo že poročali, podržavljena. Podržavljena je pod pogojem, da prevzame dežela v svojo režijo hrvaško ljudsko šolo v Pulju.

Število hiš v Ljubljani. Ljubljana šteje dandanes 1846 hiš, ki se po 6 okrajih mesta takole porazdele. Prvi, to je šolski okraj, jih šteje 201, drugi ali šentjakovski 254, tretji ali dvorski 586, četrti ali kolodvorski 442, peti ali skupina predkrajev 239 in šesti ali Vodmat 124. Največ hiš, naumreč 75, ima Sv. Petra cesta; za njo pride pa Poljanska cesta, ki jih ima 66. Ljubljana ima vsega skupaj 250 ulic, trgov, cesta, steza, poti itd., na vsako ulico pride torej po 7—8 hiš. Ljubljana šteje sedaj nekako 40.000 prebivalcev; torej pride na vsako hišo po 21—22 ljudi.

Dva junaka. Snoči sta se pred nekim hlevom na Rimski cesti dva hlapca za šalo nekoliko sprla ter pahnila drug drugega tako, da sta oba padla. »Obračun napraviva v hlevu«, je rekel prvi in sta šla nato res oba v hlev. Tam sta se začela v resnici znova pripraviti. Med prepirkom je prvi sunil svojega nasprotnika v levo roko z nožem ter mu prizadel znatno poškodbo in ko mu je hotel še enkrat na ta način vočtiti dober večer, zgrabi nasprotnik za gnojne vile ter z njimi oplazi tovariša po

glavi, ne da bi ga bil kaj poškodoval. S tem je bilo tepaše konec.

Olgava sta prestana? Pri policijskem uradu se nahajata dva zlata prestana, katerih lastnik je dosedaj še neznan in vsakako izvira iz nepoštene proveniencije. Prvi ima vdolan dragocen briljant, drugi pa je poročni ter ima znotraj napis: »Otilie I./XII. 1900.« Kdor prestana pogreša, naj se čimprej zgłosi pri mestnem policijskem uradu, soba št. 3 v I. nadstropju.

Ujela se je. V nekem tukajšnjem hotelu so se v zadnjem času pojavljale male tatvine, ne da bi se moglo priti sraki na sled! Te dni pa je bila zasučena hišna služkinja-perica, ko je ukradla 10 K vreden pas. Policija jo je aretovala in po identifikaciji zopet izpustila. Zagovarjati se bo de morala pred okrajnim sodiščem.

Siroti ali kaj? Pri posestniku, podomače Venclju v Dravljah št. 63, se nahaja neka 10letna deklica, ki pripoveduje, da sta ji umrla oče in mati, ter da je sama ostala na svetu. Kdo in odkod je, se še ne ve.

Na cesti oblezal je danes ponoči pri Dolenjskem mostu nek mož, ki se ga je bil nekoliko preveč nasrkal. S seboj je imel 4letnega otroka, ki je toliko časa poleg svojega očeta jokal, da je prišel stražnik, poklical izvoščaka, kateri je potem očeta in sina odpeljal domov.

Nepreviden kolesar. Včeraj popoldne je čevljarški pomočnik F. V. po Sv. Jakobu trgu tako naglo in neprevidno vozil s kolesom, da je zadel v neko žensko, kateri je s kolesom raztrgal ročno torbico.

12letni Ivan Škrjaj, o katerem smo poročali v današnjem jutranji izdaji, da je neznan kam odšel, se, kakor se nam sedaj poročta, nahaja pri svoji teti v Vrbljenih.

Delavsko gibanje. Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 35 Macedoncev in 11 Hrvatov, nazaj je prišlo pa 15 Hrvatov in Slovencev.

Izgubljeno in najdeno. Ga. Antonija Omerza je izgubila tri bankovce po 20 K. — Dijakinja Berta Rusova je izgubila srebrno ovratno verižico z dvema obeskom. — V Lassnikovi trgovini je bil pred 14 dnevi pozabljen svilnat solničnik, katerega dobi lastnica pri magistratu. Slovenske Filharmonije oddelek koncertira jutri od 3. popoldne do pol 11. zvečer v hotelu »Tivoli«; drugi oddelek pa od 8. do 12. zvečer na vrtu hotela »južni kolodvor« (A. Seidl). Vstopnina prosta.

Narodna obramba.

Družba sv. Cirila in Metoda je prejela v zadnjem času sledeče izvanredne dohodke: Slovenski abiturijenti mariborskega učiteljskega priokrogli mizi 10 K. — Gosp. J. Rogel v gostilni pri Didiču v Idriji »Kontra Straži« daroval 6 K. — Dr. Jos. Spešič v Središču jubilejni dar 30 K. — Bohinčeva, Kokotova in Medvedova obitelj iz Pišec 10 K, mesto vena na grob ž gospe Magdi Tominčevi. — Ljubljanski in Sišenski sokoli v Ribnici pred odhodom v Sodražico, ker sta Marija in Stanko Podboj lepo deklamovala pesmico: »Oba junaka« — darovali 5 K. — Cirila Jezovnik iz Velenja izgubljeno stavo v prid Cirilimetodariji 7 K. — Gospod Jernej Tomine v Lembanu, mesto vena na krsto ž gospe Magdalene Tomine 12 K.

Letošnji idrijski realni obiturijenti so darovali družbi sv. Cirila in Metoda dvesto kron! Hvala iskrena vrlim rodoljubom!

Podružnica »Družbe sv. Cirila in Metoda« v Sevnici priredi dne 17. t. m. na Cimperškovem vrtu »Tivoli« veliko ljudsko veselico, koje čisti dobček je namenjen obrambnemu skladu. Priprave so že v polnem teku. Ako se nam bodo do tega časa »vremena zjasnila«, bomo imeli sence dovolj; če bi nas pa imelo prati, bo pa tudi skrbljivo za pokrite prostore v šotorih. Naj torej vreme nikogar, ki se misli udeležiti veselice, ne plaši. Začetek veselice je ob treh popoldne. Pri srečlovu si za groš lahko zaslužiš krasne dobčke; po ušesih te bodo šegetal glasovi po Posavju že znane Cimperškove godbe, ki bo ta dan pomnožena do 15 mož, tam v kotu te bo pa vabil s svojo godbo »ravnatelj predpotopnega muzeja«, da tudi njegov šotor posetiš. Veselica obeta zadostiti v vsakem oziru. Tudi za sladkosnedže bodo skrbele naše narodne dame; saj ti tudi v ta namen že tako pečejo sladčice, da te kar po nosu šegeče, če greš akoci Sevnico.

Društvena naznanila.

Odbor telovadnega društva »Sokol IL« naznanja vsem svojim članom, da se udeležimo v nedeljo, dne 17. t. m. obek izletov in sicer: izleta gorenske sokolske župe na Jesenicah po deputaciji, katera se priklopi k župni deputaciji (odhod z južnega kolodvora ob 7. zjutraj) in slavnosti otvoritve Sokolskega doma v Zagorju pa korporativno v kroju (odhod ob 7-20 zjutraj z južnega kolodvora).

Lansko leto smo imeli priliko videti na Slovenskem potujoče družbe ruskih učiteljev. Pri nas so redki oni učitelji, ki bi jim bilo mogoče potovati kam daleč za mejo, dasi je ravno potovanje za učitelja velike važnosti. V tem oziru so nam dale one potujoče družbe dober zgled. Pred par leti se je v Pragi osnovala Zveza slovanskega učiteljstva. Ali bi se ne dalo prestopiti tudi ozke avstrijske meje in vsaj z zamenjavo revij in listov napraviti ožjo zvezo med slovanskimi pedagoškimi krogi. Ruska občna narodna šola je seveda še daleč za našim ljudskim šolstvom, ker vlada ni prevelika prijateljica šolstva, toda splošna vzgoja naroda ima tudi za nas nekatere zanimive strani.

Gospod B. referira v ruskih pedagoških revijah o našem šolstvu, o naših pedagoških revijah in skuše tako storiti sam, kar bi storila redakcija, ako bi si med seboj zamenjavale liste. Želeli je, da se tudi v tem oziru stori korak naprej. Zato me je zanimala knjižnica gospoda Bahtina in njegovo delo. Pila sva čaj in govorila o vsem tem, kar sem tukaj napisal. Ura je bila že polnoč — seveda brez noči. Gospod B. se je vadel h klavirju in je igral naše narodne pesmi. Kdo bi si mislil, da se tako lepo glasi naša narodna pesem tam na severu in beli noči. Ob eni sem se vračal domov. Zadnji tramvajji so hiteli v mesto. Šel sem rajši peš, ker je bilo po ulicah še zelo živahno. Po klo-

ju tudi kažejo knjige v izložbah t. j.: versko in samomorilsko vprašanje. Da, Rusija je v prehodu, je v krizi, v revoluciji. Ne toliko v oni pravi revoluciji, ki so jo začeli anarhisti in teroristi kakor v revoluciji misli in čuvstev. Iz te revolucije jo more rešiti le krepko delo. Oni, ki ne najdejo na svetu dela in obzvečajo poginajo. Na zapad smo čuli že nekoliko odmevov te globoke krize, ki v nji danes živi ruska mladina. Koliko hruma je napravil »Sanin«, koliko se je pisalo o saninistih. Slišalo se je o raznih družbah in oboževaljih svobodne ljubezni, o hipermodernih in hiperkulturnih nazorih. — Sploh, človeku se zdi, da hočejo biti gotovi ljudje zanimivi. Sam filozof z Jasne Poljane je posegel vmes in je podal svoje misli o tem vprašanju. Poleg njega je v prevodu Förster, Forell in med njimi tudi nekak anti - Sanin. »Anini zapiski«.

Bela noč! Kako je bilo prijetno sedeti pri čaju in besedovati o bajkah in mladinski literaturi, kako je bilo sladko v tebi poslušati glasove naše narodne pesmi, kako so bile jasne ulice in speče hiše nad njimi in kako si bila polna več, o bela noč. In za teboj je ležalo na Njevi, v tovarnah, v uradih in tam daleč po vaseh toliko dela. Po tebi pa so tavale izgubljene moči, da bi se izgubile. (Dalje prihodajo.)

Bratje, zavadejte se teh pomembnih prireditvah ter udeležite se v velikem mogoče velikem številu. Na zdar!

Četkoslavenski klub vabi vse svoje članove, da se udeležijo sprejema čeških izletnikov jutri zvečer ob 7/9. na južnem kolodvoru in zvečer prijateljskega večera v hotelu »Tivoli«, kjer bo koncert Slov. Filharmonije.

Zanimanje za izlet N. D. O. v Kamnik narašča med vsemi sloji ljubljanskega občinstva, ki se bo zopet enkrat veselo pozabavalo v krogu narodnega delavstva. — N. D. O. naznanja, da je zbirališče ob 7. zjutraj na državnem kolodvoru. — Izleta se lahko udeležijo vsakdo; na »dolgem« potovanju nas bo zabaval tamburaški zbor.

Vrtna veselica Zveze jugoslovanskih železničarjev v Kranju se je vršila v nedeljo 10. t. m. na vrtu gospe M. Rant. V obilnem številu prihiteli Kranjčani so pokazali svoje simpatije do narodno čutečih železničarjev. Razvila se je prirska zabava, med katero nas je razveseljevala godba kranjske požarne brambe, katere prvi nastop je pokazal že dokaj dovršenosti. Ne smemo pa tudi pozabiti onih dobrotnikov, ki so prispevali z darovi in dražestnih gospodičen, ki so s svojim požrtvovalnim delom veliko pripomogle k lepemu gmotnemu uspehu naše veselice. Vsem prav iskrena zahvala.

Podpornemu društvu za slov. visokošolce na Dunaju so darovali: 400 K: Kranjska deželna blagajna, Ljubljana; 100 K: Posojilnica v Celju in Kmečka posojilnica Ljubljanske okolice v Ljubljani; 50 K: Notranjska posojilnica v Postojni; 20 K: J. Kögl, Hotel Balkan, Trst; dr. Jan. Ev. Krek, drž. poslanec itd.; dr. Anton Podpečnik, zobozdravnik na Dunaju in dr. Jakob Smavce, c. kr. prof. v Ljubljani; 10 K: Fr. Gogala, c. kr. rač. ravatelj; Ivan Okretič, c. kr. generalni advokat, Dunaj in Ignacij Supan, učitelj, Brežice; 8 K: dr. Milan Škerlj, c. kr. min. podtajnik, Dunaj; 5 K: Fr. Cerar, tovarnar, Stob pri Domžalah; »Goriški« v Gorici; D. Sinković, c. kr. prof.; inženir Ign. Segar; Ant. Trstenjak, kontrolor mestne hranilnice v Ljubljani; 3 K: Jak. Znidar, akad. kipar, Dunaj; 2 K: dr. Stefan Kraut, Logatec. Skupaj 798 kron. — Darove sprejema blagajnik Ivan Luzar, nadrevident južne železnice v pokojju, Dunaj III, Reisnerstrasse 27.

Prosveta.

Glasheni večer narodnih abiturijentov učiteljskega v Goric. Dne 8. t. m. so priredile narodne abiturijentke glasheni večer s sodelovanjem vojaškega orkestra v prid Ciril - Metodovi družbi in sicer s sledečim sporedom. 1. Schönerr: Jugoslovanska koračenca. 2. Lehner: Valček po motivih operete »Luksenburški grof«. 3. A. Siderman: »Kmečka svatba«. 3 gl. žen. zbor. 4. E. Komel: »Domovina«. 3 gl. žen. zbor in sopran-solo. 5. Jaki: Potovanje po Kranjskem. Veliki potpuri slovenskih napevov. 6. A. Förster: »Njega ni« 4 gl. žen. zbor. 7. A. Nedved: »Zlata doba«. Sopran-solo s spremljevanjem klavirja. 8. Zajc: Zbor iz opere »Zrinsky«. 9. M. Batke: »Predi hčerka« 3 gl. žen. zbor. 10. H. Volarič: »Divja rožica« 2 gl. žen. zbor s spremljevanjem orkestra. 11. Mahoria: Slovenski in hrvaški potpuri. Vse točke so se lepo in točno izpeljale. Seveda v prvi vrsti gre tukaj pohvala pevovodju gospodu Emilu Komelu. Najbolje so nam pa ugajale sledeče točke. A. Söderman: »Kmečka svatba«, E. Komel: »Domovina« s sopran-solo, katerega je pela gdč. Pecar, ki ga je tudi lepo izvedla. Njen mil in poln sopran nam je jako ugajal. Nadalje sta nam ugajali še sledeči dve pesmici: Volaričev solospjev »Zlata doba«, katerega je proizvajala gdč. Lavrenčič in »Divja rožica« 2 gl. žen. zbor s spremljevanjem orkestra. Tukaj so žele največ pohvale, zato so ju morale tudi ponavljati. Veselica se je dobro obnesla. Cistega dobička je bilo 355 K. Od teh so poslale v Ljubljano 200 K Ciril - Medovi družbi za kamen in 155 pa so dale ženski podružnici C. M. D. v Gorici. Na veselici je bila skoro vsa goriška inteligencija. Med njo smo opazili dvornega svetovalca in okrajnega glavarja grofa Attemsa, potem dež. šolskega nadzornika. Matejčiča, okr. šolskega nadzornika Finžgarja; ravnatelja moškega učiteljskega Bežeka in gg. profesorje iz raznih zavodov. Le nekdo se je odtegnil veselici in to je dobro znani gospod ravnatelj ženskega učiteljskega Stefca (Kriznič). Seveda, ko bi naše vrle abiturijentke naredile veselico v prid kake »Marijine družbe«, bi bil g. ravnatelj prvi zraven. A žalibog tega ni še dočakal in ga tudi ne bo. Toliko mu na znanje. Vrle goriške abiturijentke naj bodo vzor drugim in želiti bi bilo, da bi jih posnemale. — R. M.

Belgradski politični poročila.

— Anglički poslanik v Belgradu. Belgradski »Politika« poroča, da bo anglički poslanik v najkrajšem času napustil Belgrad. Anglička vlada pa do zdaj še ni doposlala akreditivov za novega poslanika. — Hrvaške - srbske odnose v Dalmaciji. Zadrski »Narodni List« poroča, da so Srbi in Hrvati v Kotoru zbrali pri nekem prijateljskem sestanku štiri sto kron za istrsko družbo sv. Cirila in Metoda. To je veselo znamenje za sblizanje dalmatinskih Hrvatov in Srbov. — Srbi soper Nemcem. V Srbiji so iz raja priseljeni Nemci postali premožni. Belgradski nemški klub je celo sklenil, delovati zoper Srbe. Zato se je začelo na vsi moči agitirati zoper Nemce. Srbi pozivljajo k bojkotu Nemcev. Vlada je pod pritiskom splošnega mnenja odredila Nemcem dovoljenje za ustanovitev nove tovarne za sladkor. — Bosansko agrarno vprašanje. Iz Sarajeva poročajo, da hoče vlada še v teku tega saborskega zasedanja predložiti zakonsko predlogo o rešitvi agrarnega vprašanja na podlagi fakultativnega odkupa kmetov. Vsled tega bo zasedanje trajalo najbrže še meseca avgusta. Izvolil se bo agrarni odsek, ki bo začel delovati, da omogoči rešitev vprašanja še v jesenskem zasedanju. — Jubilej kneza Nikole. Belgradski »Novi List« poroča iz dobro informiranega vira: »Kolikor je do zdaj znano, posejijo ob priliki jubileja kneza Nikole Cetinje: prestolonaslednik Aleksander, ki bo častital knezu v imenu kralja Petra; minister za zunanje zadeve dr. M. Milovanović, ki pojde na Cetinje v imenu vlade, in posebna misija. Bolgarski car ne pojde na Cetinje, temveč pošlje prestolonaslednika Borisa. Italijanski kraljevski par in avstro - ogrski prestolonaslednik, nadvojvoda Franc Ferdinand, so že prijavili svoj dohod na Cetinje. Razvnetega posejijo še od vladarskih gostov Cetinje: grški, rumunski in turški prestolonasledniki in eden ruski veliki knez, potem po en prine iz vladarske niše nemške in angleške.

Izpred sodišča.

Detomorilka. V sredo je stala pred porotnim sodiščem v Celju Antonija Inkret iz Kostivnice radi detomora. Inkret je omožena in je s svojim možem stanovala v Gradcu. Vsled pomanjkanja je mož poslal ženo in svoje tri otroke iz Gradca v Kostivnico k njenim ubožnim staršem. Preteklo jesen jo je zapeljal nek hlapec in dne 15. maja je kar v veži, medtem, ko je pripravljala svinjam krmo, porodila nezakonskega otroka. Inkret pravi, da je bila tako zmedena, da je še po porodu nesla svinjam hrano. Bila je vsa zmešana vsled skrbi za bodočnost otroka in vsled sramote, da je kot omožena žena dobila nezakonskega otroka. Bala se je, da bi je njeni starši z otroci vred ne pognali iz hiše. V tem strahu in zmedenosti je zavila otroka v staro krilo, ter ga tiščala za vrat, dokler ni bil mrtev. Vzela je otroka — bil je deček — ter motiko in je v bližnjem gozdu izkopala jamo, v katero je zagrebla nezakonskega otroka. — Po dolgem posvetovanju so porotniki s 6 proti 6 glasovom izrekli, da Antonija Inkret ni kriva, da bi bila iz hudobije otroka umorila. — Na podlagi tega izreka je bila Inkretova popolnoma oproščena.

Uboji. Dne 4. junija t. l. se je posestnik Martin Pistivšek v Babne Gore pri Šmarju na Štajerskem sprl s svojo ženo radi njene matere Lize Kocen. Pistivšek se je pri tem tako razburil, da je tekel na njivo, kjer je njegova tašča delala, ji potegnili motiko iz rok ter jo z njo tako udaril po glavi, da se je Liza takoj zgrudila. V nekaj trenutkih je bila starša mrtva. Pistivšek dejanje priznava. Pred celjskim porotnim sodiščem je bil obsojen na 15 mesecev ječe. — Dne 18. aprila t. l. so se stekli v Šedunu pri Senni posestnikovi sinovi Blatnik in Josip ter Alojzij Cepin. Alojzij Cepin je Blatnika z nekim količem tako udaril po glavi, da je umrl. Ker so porotniki zanikali vprašanje glede uboja, je bil Alojzij Cepin pred celjskim porotnim sodiščem oproščen. — Dne 19. septembra 1909 so se v gostilni Josipa Podpečana v Lopati pri Celju, povodom nekega plesa stekli domači fantje Ivan Knez, Al. Gračner in Franc Zora s fanti Martinom Jakobom, Ivanom in Blažem Kovačem ter Karlom Brečnikom iz Sv. Martina. Pretepali so se vsena- vskriž. V tem tepežu je udaril Martin Kovač Ivana Kneza z vrčkom po glavi. Posledice udarca pa so se pokazale šele pozneje. Dne 19. oktobra 1909 je prišel Knez v ljubljansko bolnišnico, kjer je valed vstaja močnega umrl. Kovač je bil pred celjsko poroto obsojen na 18 mesecev ječe.

Belgradski politični poročila.

— Belgradski politični poročila. — Belgradski »Politika« poroča, da bo anglički poslanik v najkrajšem času napustil Belgrad. Anglička vlada pa do zdaj še ni doposlala akreditivov za novega poslanika. — Hrvaške - srbske odnose v Dalmaciji. Zadrski »Narodni List« poroča, da so Srbi in Hrvati v Kotoru zbrali pri nekem prijateljskem sestanku štiri sto kron za istrsko družbo sv. Cirila in Metoda. To je veselo znamenje za sblizanje dalmatinskih Hrvatov in Srbov. — Srbi soper Nemcem. V Srbiji so iz raja priseljeni Nemci postali premožni. Belgradski nemški klub je celo sklenil, delovati zoper Srbe. Zato se je začelo na vsi moči agitirati zoper Nemce. Srbi pozivljajo k bojkotu Nemcev. Vlada je pod pritiskom splošnega mnenja odredila Nemcem dovoljenje za ustanovitev nove tovarne za sladkor. — Bosansko agrarno vprašanje. Iz Sarajeva poročajo, da hoče vlada še v teku tega saborskega zasedanja predložiti zakonsko predlogo o rešitvi agrarnega vprašanja na podlagi fakultativnega odkupa kmetov. Vsled tega bo zasedanje trajalo najbrže še meseca avgusta. Izvolil se bo agrarni odsek, ki bo začel delovati, da omogoči rešitev vprašanja še v jesenskem zasedanju. — Jubilej kneza Nikole. Belgradski »Novi List« poroča iz dobro informiranega vira: »Kolikor je do zdaj znano, posejijo ob priliki jubileja kneza Nikole Cetinje: prestolonaslednik Aleksander, ki bo častital knezu v imenu kralja Petra; minister za zunanje zadeve dr. M. Milovanović, ki pojde na Cetinje v imenu vlade, in posebna misija. Bolgarski car ne pojde na Cetinje, temveč pošlje prestolonaslednika Borisa. Italijanski kraljevski par in avstro - ogrski prestolonaslednik, nadvojvoda Franc Ferdinand, so že prijavili svoj dohod na Cetinje. Razvnetega posejijo še od vladarskih gostov Cetinje: grški, rumunski in turški prestolonasledniki in eden ruski veliki knez, potem po en prine iz vladarske niše nemške in angleške.

— Poroka milijardarjeve hčere. V New Yorku napravlja mnogo pozornosti poroka Helene Gouldove, hčere umrlega milijardarja Goulda. Helena Gould je vedno trdila, da se ne bo nikdar možila, marveč bo vse svoje življenje posvetila dobrodelnim evrhnam, pretekli ponedeljek se je pa kar na tihoma poročila z nekim Rolfom Tomasom. Pravijo, da je Helena Gould v resnici že razdala v dobrodelne namene 60 milijonov kron. Mladi zakonjski par je takoj odpotoval na ženitovanjsko potovanje v Evropo. Srečna mlada žena je stara dvainštirideset let.

— Čudodelno Marijino mleko. V Turinu je izšla knjžica »Veličastvo Marije«, ki jo je spisal Alfonz Liguori. Med drugimi »resničnimi« zgodbicami se nahaja tudi sledeča: »V srednjem veku je živel menih, ki je bil velik Marijin častilec. Prepeval je neprestano lepe pesmice Mariji v čast. Nekdaj pa se napravi pevcu v ustih oteklina, vsled česar ni mogel več prepevati. Ko je bila sila največja, se menihu prikaže Marija. V usta mu brizgne nekoliko svojega mleka in oteklina takoj izgine. In srečni menih je zopet prepeval Mariji v čast.«

— Malo nesporazumljenje. Neki angleški list prinaša sledeči dogodek: Ko je danska kraljica obiskala otok Island, jo je na njenem potovanju spremljal tamkajšnji škof. Razkazal je kraljici vse zanimivosti otoka, pravil ji je o prebivalstvu in njegovih navadah. Škof je kraljici zelo ugajal, kajti vedel se je napram nji zelo kavalirsko, dasi je bil že precej v letih. Postala sta si popolnoma domača. Ker je kraljica slišala, da ima škof veliko družino — bil je namreč protestantski škof — ga je vprašala, koliko otrok ima. »Dvesto«, odgovori častiti starina pristožno. Kraljica je stopila par korakov nazaj ter je začudeno ogledovala rodovitnega očeta, ki je stal pred njo z izrazom na obrazu, kakor da ni 200 otrok nič nenavadnega. »Dvesto?« se začudi kraljica, »kako jih vender morete toliko preživljati?« To mi ne dela nikakih težav, veličanstvo«, odgovori škof smehljaje. »Poleti jih pošljem na pašo, ko pa pride zima, jih pokoljemo in smemo.« Škof je mislil na svoje ovce, za katere rabijo Islandci isti izraz, kot Danci za otroka.

Telefonska in brzozjavna poročila.

Hrvaške težnje.

Dunaj, 15. julija. Današnja »N. Freie Presse« prinaša vsebino teženj, katere bodo prišle pri današnji konferenci z banom dr. Tomašičem na razgovor. Težnje se dele v dve veliki skupini. Prva skupina obsega vprašanja državnopravnega značaja. Pred vsem spada semkaj vprašanje službene pragmatike železniških uslužbencev. Hrvaški poslanci vstrajajo na svojem starem stališču, da železnice niso privatna, temveč državna last in da se ima radi tega pri železnicah na Hrvaškem uveljaviti jezikovno vprašanje na podlagi tozadavnih koncesij ministrskega predsednika Wekerla. To vprašanje je za nje važno, ker bi uvedlo hrvaški službeni jezik na vseh železnicah, ki tečejo po hrvaškem ozemlju. V drugo skupino spadajo vprašanja gospodarskega značaja in ta vprašanja stopajo pred vsem v ospredje. Kot glavno vprašanje je smatrati proračunsko vprašanje. Proračun na Hrvaškem je nastavljen v okroglo 23 milijoni. Hrvaška se je tudi pri večjih naprekih pravele upoštevati. One svote, ki so bile namenjene na Hrvaško, so niso izročile. Hrvaški

proračun je na enakem kakor bošnjaški, tudi v obsegu oboji se moglo računati s proračunom 74 milijonov kron. Tudi je neprijetno dirnilo hrvaške poslance, da se pri najetju novega posojila ni prav nič upoštevalo hrvaških potrebščin. — Od nadaljnih teženj so še tri vprašanja velike važnosti. Prvo vprašanje zadeva ureditev železniških tarifov. Železniški tarifi so na Hrvaškem zelo visoki in še popolnoma neurajeni. Blago, ki se pošilja iz Hrvaške na Slavonsko ali narobe, mora napraviti ovinek 270 km, namesto da bi direktno šlo. Drugo gospodarsko vprašanje se tiče liške železnice. Liško ozemlje je zelo zaostalo, ker nima poštenih in dobrih prometnih zvez. Ljudstvo radi tega ne more racionelno obdelovati svoje zemlje in zato se ljudje iz te okolice vedno bolj izseljujejo v Ameriko in drugam. Samo zboljšanje prometnih zvez more napraviti tem slabim razmeram konec. Liška železnica se ne sme nikdar smatrati za vicinalno železnico. Glavno je pri tem, da se zveže liško ozemlje z železnico, ki vozi skozi to ozemlje in ga veže z drugimi deželami. Zaradi tega se bodo hrvaški poslanci močno zavzemali za železniško progno Knin - Ogulin - Karlovac - Metlika. Liško železnico nadomestiti z navadno lokalno železnico torej nikakor ne gre. Tretje vprašanje pa se tiče točke, da se v bodoče Hrvaška pri državnih investicijah bolje upošteva in ne tako prezira, kakor do sedaj, kar najbolje svedoči ravno zadnja vladna predloga glede najetja posojila, kjer so se hrvaške potrebe popolnoma prezle.

Velikanski požar na Dunaju.

Dunaj, 15. julija. Ob železnici med Floridsdorfom in Jedlersdorffom je nastal nocoj popolnoma velik požar. Predno je prišla požarna bramba na lice mesta, se je požar zelo razširil. Gorela so skladišča lesa. Gasilska dela so bila otežkočena radi pomanjkanja vode. Posamezni tenderji in kar celi vlaki so radi tega morali dovažati vodo na pogorišče. Cevi parnih brizgaln so morali napeljati štiri kilometre daleč. Šele proti 6. zjutraj se je posrežilo požarnim brambam ogenj omejiti. Škoda, ki jo je povzročil požar, je velikanska.

Aviatiki v Gorici.

Gorica, 15. julija. Aviatik Hein, ki je včeraj poletel s svojim letalnim strojem, je imel s seboj tudi spremljevalca. V zraku se je obdržal 1 uro in 9 minut. Navzočih je bilo vse polno gledalcev. Aviatik in spremljevalca sta se izkrevala pri luninem svitu okoli 10. zvečer.

Srbskohrvaška zveza v Bosni.

Budimpešta, 15. julija. Tukajšnji list »Budapester Lloyd« prinaša besedilo pogodbe, katero so sklenili srbski in hrvaški poslanci v Bosni med seboj. Pogodba se glasi: Srbi in Hrvati tvorijo eno politično stranko. Srbske in hrvaške zastave so enakovpravne, ravno tako tudi latinica in cirilica enakopravne. Obe stranki ste edini glede obligatoričnega odkupa kmetov. Člani Štadlerjeve »Kat. Udruge« niso bili pri pogajanjih navzoči.

Napad na parnik »Imperatul Trajan« in Turčija.

Carigrad, 15. julija. Turški listi poročajo, da je plačala grška vlada Turčiji 1100 lir kot odkodnino za škodo, povzročeno po grških izgrednikih turškim podanikom na romunskem parniku »Imperatul Trajan«.

Grof Witte — vrhovni državni nadzornik.

Petrograd, 15. julija. Za nadzorstvo vseh državnih institucij se je ustanovil poseben urad, za čigar voditelja je imenovan bivši ministrski predsednik grof Witte. Novi urad je popolnoma neodvisen od ministrskega sveta.

Kako tekmujejo voluhni?

Petrograd, 15. julija. Znani dopisnik avstrijskega korespondenčnega urada, baron Ungern - Sternberg je bil aretiran, ker ga je denunciral eden izmed njegovih tovarišev žurnalistov dr. P. Baron Ungern in dr. P. sta bila oba avstrijska voluhna. Ker pa dr. P. ni mogel tekmoovati z baronom Ungern - Sternbergom, ga je iz zavidljivosti ovadil policiji.

Aretirani nihilisti.

Petrograd, 15. julija. Med slavnostno liturgijo v cerkvi sv. Petra in Pavla, ki so ji prisostvovali člani carske rodbine in drugi dostojanstveniki, so aretirali deset oseb, o katerih se domnava, da so nihilisti.

Tovarna za strelivo šla v srak.

Bochum (Nemčija), 15. julija. Ob nevihti, ki je divjala včeraj popoldne nad okolico, je udarila strela v tovarno za strelivo. Z velikanskim pokom je šla tovarna v srak. Človeških žrtev neareča ni zahtevala, pač pa je škoda ogromna.

Črna gora — kraljevstvo.

Paris, 15. julija. Na skupno vprašanje črnogorske vlade, kakšno stališče bi zavzela Francija v primeru proglačitvi Črna gora za kraljev-

stvo, je odgovoril minister zunanjih zadev Pichon, da fran. vlada ne bo ugovarjala proti temu načrtu. Črna gora se proglasi za kraljevstvo konec meseca avgusta ob priliki vladarskega jubileja kneza Nikole. Pri tej priliki se ustanovi tudi nov črnogorski visoki red, ki se bo podeljeval samo vladarjem.

Železničarski štrajki na Francoškem.

Paris, 15. julija. Sindikat železničarjev je publiciral danes sledeči oklic: Ker so vsa pripravljajla dela že izvršena in bojni načrt izdelan že do zadnjega, se na dano znamenje ustavi vse promet na vseh progah. Pošta ne bo poslovala, zaradi tega se bodo morali posluževati za korespondenco pisemskih golobov. Vsled tega se bo s splošnim štrajkom prisilili železnice, da zahtevam železničarjev v polni meri ugođe.

Spor med Španko in Vatikanom.

Madrid, 15. julija. Pagajanja med Španko in Vatikanom so pretrgana. Španski poslanik v Vatikanu se še te dni odpokliče. Vlada odkrito priznava da je razmerje med Španko in Vatikanom do skrajnosti napeto. Na znano vatikansko noto bo odgovorila španska vlada v še bolj ostrem tonu. Pričakuje se, da se vsak hip razruši vsak stik med Španko in Vatikanom.

Poziv!

V nedeljo, dne 17. julija 1910, praznuje zagorski »Sokol« svojo dvajsetletnico, združeno z otvoritvijo »II. Sokolskega doma« na Kranjskem. Ker ja ta dan velepomemben za vse slovensko Sokolstvo, kakor tudi za ves narodni živelj, pozivljamo vse brate »Sokole«, kakor tudi drugo narodno občinstvo, da pohiti ta dan v našo lepo zagorsko dolino, kjer izkaže »Sokolu« s svojo udeležbo prave simpatije in obenem pokaže, da zna ceniti Sokolove za sluge na narodnem polju. Torej, ta dan vse v Zagorje, kar res narodnoca čuti! Na svidenje! Na zdar!

Dijaška stanovanja.

Dijaško društvo »Domovina« priskrbuje glasom svojih pravil tudi dijaška stanovanja, da tako časno nadomesti dijaški internat v Ljubljani. Odbor društva javi vsem staršem dijakov na deželi, da je pregledal tozadevna stanovanja in prosil, da se obrnejo kmalu vsi oni starši, ki žele poslati svoje sinove v Ljubljano ali jih pa že pošiljajo in so glede dobrega stanovanja v zadregi, na odbor društva, ki jim oddaja v vsakem oziru priporočljiva dijaška stanovanja.

Gospodarstvo.

— Monopol za kavo pri nas? Na sporedu prihodnje plenarne seje dunajske trgovinske zbornice je tudi točka o uvedbi monopola za kavo v Avstriji, ozir. o zvišanju finančne carine na kavo. Ker se oficijalno o tem monopolu še ni ničesar razglasilo, tedaj ima dunajska zbornica skoraj gotovo izvirne informacije o tej zadevi.

— Otvoritev lokalne železnice Červinjan - Gračevo. Tržaško ravnateljstvo c. kr. drž. železnice poroča, da se lokalna železnica Červinjan - Gračevo otvori v soboto, dne 16. julija z vlakom št. 1815, ki gre ob 7. uri 25 minut zjutraj iz Červinjana.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Rasto Pustoslemšek.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 13. julija: Anton Podlunšek, rejenček 1 mesec, Streliška ulica 15.

V deželni bolnici:

Dne 11. julija: Ivankaj Svetlin, žena magistratnega uradnika, 46 let. — Josip Štamcar, sin pisarniškega ravnatelja, 2 leti. — Marija Rak, delavka, 30 let.

Dne 12. julija: Marija Grabec, posestnikova žena, 49 let. — Josip Lužar, zidar, 46 let.

Dne 13. julija: Daniel Štamcar, sin pisarniškega ravnatelja, 6 let. — Ivan Mantel, učitar, 70 let.

Vsem prijateljem in znancem naznanjamo žalostno vest, da je naš ljubljani brat in stric, gospod

Maks Ivanetič

starelj v pet.

včeraj po dolgi, mučni bolezni pretrganosti. Pogreb se vrši jutri v soboto ob 9. uri popoldne iz naše bolnice na pokopališče k Sv. Križu. Pravičnega počiva.

Pravičnega počiva.

Huhati ne znajo,
to smo konstatirali vsaki, ko so se postavile na mizo. **Pečurke, ki niso šle posebno v slast. Zadržajte zastoj** 790
kuharsko knjigo
pri trdki rva kranjska tovar na testenin v J. Histrici.

Serravallo
Železnato Kina-Vino
Kljedična razstava na Dunaju 1904: Družno odlikovanje in šest diplom k slasti kolajni.
Povzročajo volje do jedi, okrepčajo živce, poboljšajo kri in jo rekonvalescentom in malokrvnim zelo priporočeno od zdravniških avtoritet.
Izborni okus.
Večkrat odlikovano.
Nad 6000 zdravniških sprideval.
J. SERRAVALLO, c. in b. iz družine farmaceutov TRIST-BARKOLJE.

Meteorološko poročilo.
Vilina nad morjem 306-2. Srednji zračni tlak 736-9 mm

Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo
14. 2. pop. 9. zv.	734-1 733-5	23-0 18-4	slab jug	jasno
15. 7. zj.	732-7	15-8	sl. vzhod	megla

Srednja večerajšnja temperatura 18-1/2 norm. 19-7. Padavina v 24 urah 0-0 mm.

+
Marija Ravnikar, sod. svetnika vdova in Ivana Zorič, učiteljica, naznanjave vsem sorodnikom in znancem prežujo vest, da je najina iskreno ljubljena mati, ozir. stara mati in sestra, gospa 2419
Marija Zorič
stotnikova vdova
dne 14. julija ob 7 uri zvečer po kratki, mučni bolezni v 75. letu svoje starosti nenadoma preminila.
Pogreb predrage pokojnice se vrši v soboto, dne 16. julija ob 5 uri popoldne iz hiše žalosti, Gledališka ulica št. 5 na pokopališče k Sv. Križu. Sv. maše zadušnice se bodo brale v cerkvi Marijinega oznanenja.
Ljubljana, dne 14. julija 1910.
Mesto vsakega posebnega obvesila.

Zahvala.
Vsem onim, ki so mi o priliki smrti nepozabne soproge, ozir. matere, gospe 2420
Ivanke Svetlin
izrekli svoje sožalje, darovali lepe vence ter spremili predrago rajnico k prezgodnemu počitku, izrekam v svojem, kakor tudi v imenu hčerke Hermine najsrčneje zahvalo. Predrago rajnico priporočam vsem sorodnikom in znancem v blag spomin.
Ljubljana, 14. julija 1910.
Janke Svetlin.

Trgovskega pomočnika
in 2406
učenca
sprejme takoj Kristjan Starkl, trgovec z mešanim blagom v Sevnici ob Savi.
Več mizarjskih učencev, tesarjev, zidarjev in dninarjev sprejme tovarna Scagnetti (preje Dopolje) Ljubljana.

mesečna soba
z balkonom, jako zračna po nizki ceni za 1. avgust.
Več se poizve v potovalni pisarni Ed. Šnarda, Dunajska cesta 18. 2411
Radi opustitve vojnje se prodajo po nizki ceni, malo rabljen

BREK
Več se izve pri lastniku Karlu Vidali, v Mengju, na pošti. 2326
Suho 2308

hrastove deske
približno 10 m³ se prodajo pri gosp. G. Bartheltu v Trzinu.

Sprejme se učenec
s primerno šolsko izobrazbo, zmožen slovenskega in nemškega jezika. August Kantz, pekarna in slaščičarna, Celovec, Bahnhofstrasse 22. 2390

sprejme se marljiv, vesten in pošten poslovodja
Ponudbe, oziroma dogovori na „Kočevsko posojilnico“ v Kočevju. 2364
Trgovina se dobi tudi v last.

Zaradi rodbinskih razmer se na Spodnjem Štajerskem takoj zelo ceno prodajo dobro idoča
tiskarna, knjigoveznica in trgovina s papirjem.
Vprašanja na upravništvo »Slovenskega Naroda«. 2361

Najboljši papir za lovenje muh
12 vinarjev za dvojni list **TANGLEFOOT**
Engros: JOSIP TAUSSIG, Dunaj XX/1.

Nova trgovina z zlatino, srebrnino, dragulji ter z žepnimi urami
J. VECCHIET, LJUBLJANA,
Šelenburgova ulica 7, nasproti glavne pošte.
Vjudno priporočam sl. občinstvu svoje nove trgovine z zlatino, srebrnino in dragulji najmodernejših vzorcev ter precizijskimi žepnimi urami.
Kot strokovnjak zlatarske stroke izvršujem naročila ter popravila točno in solidno.
Kupujem ali zamenjavam z novimi predmeti stare zlato, srebrnino in bisere.
Zmerne stalne cene! Zmerne stalne cene!
2344

Milo
Priporoča tovarna Pavel Seemann v Ljubljani.

vec 400 GOD NA
Najboljšo gumo in pomodnurobu nudi trdika **ANT-TOMEČ** izvoz jukna u Humpolcu (Češka) Uzočni tovarni

mesečna soba
s posebnim vhomom se ceno odda v Rožni ulici št. 25. 2410
E 3319/9/31 2412

Razglasilo o podelitvi zakupa.
Na zahtevanje upnice Louise Widmayer z izvršbo zasežna zakupna pravica lova v občini Dobrunje se je iz proste roke podelila gospodu Antonu Susterju, trgovcu v Ljubljani za najvišji ponudek 500 kron.
Nadponudbe se smejo podati pri spodaj označenem sodniji v štirinajstih dneh, odkar se je pribilo to razglasilo. Nadponudba mora znašati najmanj 625 kron.
C. kr. okr. sodnija v Ljubljani, oddelek V., dne 12. julija 1910.

Prihranite vsak dan
1-30 do 24 kron, ako zavzivate železnate vino s kine lekarja Piccoli-ja v Ljubljani z dnevnim izdatkom 18 vinarjev, mesto kina železnatega vina, ki ne vsebuje več železa, kot navadno vino in kojega bi morali izpiti eden do pet litrov na dan, da bi dovedli organizmu potrebno množino železa, kar bi pa bilo radi alkohola le škodljivo. 1/2 l stekl. Piccolijevega železnatega vina 2 K. Naročila proti povzetju.

trgovino
z mešanim blagom tudi z gostilno, v kakem prometnem kraju. 2360
Ponudbe pod „Eksistenca“ na upravništvo »Slov. Naroda«.

Restavracija in mesarija
v večjem mestu na Belenjakem blizu kolodvora na glavnem trgu blizu farne cerkve, dobro idoča se radi družinskih razmer pod ugodnimi pogoji 2408
odda v najem
gostilničarju-mesarju. Ponudbe pod „Restavracija št. 100“ na upravništvo »Slov. Naroda«.

Modna trgovina
P. Magdč v Ljubljani
potrebuje:
1 pomočnika
1 prodajalko
1 kontoristinjo
1 učenca
Reflektuje se samo na dobre moči, večje v modni stroki. 2401
Lastnoročno pisane ponudbe je poslati naravnost na trdtko.

Za veselice
ima vedno v veliki izbiri in najcenejše: papirnate krožnike, papirnate servijete, konfeti in korijandoli, papir, balončke, cene razglednice, zalepke za šaljivo pošto, dekoracije, tombole itd. 2391
v zalogi
ljubljska tovarna papirnih izdelkov **IV. BONAČ**
Poštna naročila se takoj izvrše!

C. kr. avstrijske državne železnice.
Izvlaček iz voznega reda.
Veljaven od 1. maja 1910.
Gledat iz Ljubljane (juž. žel.)
7-08 zjutraj: Osebn. vlak v smeri: Trbiž, Jesenice, Trbiž, Beljak, Gorica, Trst, Celovec.
7-28 zjutraj: Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, St. Janž, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.
9-12 dopoldne: Osebn. vlak v smeri: Jesenice, z zvezo na brzovlak v Celovec, Dunaj j. k., Linc, Prago, Draždane, Berlin, Beljak, Badgastein, Solnograd, Monakovo, Kolin.
11-40 dopoldne: Osebn. vlak v smeri: Trbiž, Jesenice, Trbiž, Beljak, Celovec, Gorica, Trst.
11-52 dopoldne: Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, St. Janž, Straža-Toplice, Kočevje.
3-30 popoldne: Osebn. vlak v smeri: Trbiž, Jesenice, Trbiž, Beljak, Celovec, Gorica, Trst, Celovec.
6-35 zvečer: Osebn. vlak v smeri: Trbiž, Jesenice, z zvezo na brzovlak v Beljak, Celovec, Dunaj, z. k., Badgastein, Solnograd, Monakovo, Inomost, Frankobrod, Wiesbaden, Kolin, Düsseldorf, Vleissingen, Trbiž.
7-40 zvečer: Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, St. Janž, Rudolfovo, Kočevje.
10-10 ponoči: Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Beljak, Gorica, Trst, Celovec.
Gledat iz Ljubljane (državni kolodvor).
7-28 zjutraj: Osebn. vlak v Kamnik.
2-05 popoldne: Mešanec v Kamnik.
7-35 zvečer: Mešanec v Kamnik.
11- ponoči: Mešanec v Kamnik le ob nedeljah in praznikih.
C. kr. državno-železniško ravnateljstvo v Trstu.

Prešernove slike
prodaja in pošilja po poštne povzetju
IV. BONAČ v Ljubljani.
Cena slike 5 krom. 2073

Lep lokal
pripraven za pisarno ali prodajalno se odda s 1. avgustom v Kolodvorski ulici. Več pove kamnosek Al. Vodnik tam. 2394
V Črnomlju na glavnem trgu poleg cerkve se prodajo jako lep

stavnbi prostor
pripraven za vsako trgovino, posebno za prodajalno. Z ozirom na to, da je železnica na Črnomelj dovoljena, opozarjajo se posebno trgovci, 2398
Natančnejša pojasnila pri lastniku Antonu Spreizerju v Črnomlju.

Za betonsko in železobetonsko gradbo se sprejme
2402
polir delavci
in
pri trdki **JOS. DUBSKÝ & Co. v Zagrebu.**

Trgovski učenec
poštenih staršev se sprejme v trgovino z mešanim blagom. Sprejme se izučen mlekar takoj. Več pove Ivan Vidmar Črni-vrh nad Idrijo. 2396

C. kr. državno-železniško ravnateljstvo v Trstu.

Sprejme se trgovski pomočnik
špicerijske stroke, spreten detailist, vojašine prosti imajo prednost, in **učenec**
s primerno šolsko izobrazbo pri trdki L. Perdan v Ljubljani. 2397